

Tont ehk Pissohänd.

Sedda wáhhemalt innimenne Jummalá lodub, asjust teab, sedda ennam tedda ábbas ussule kiusatakse: sest ta náeb monda súndi- wad, ning kui temma ei tea, mis se on, ehk kuidas se sünnib, siis ta sedda, mis ta melest moistmata ehk immelik náitab, ehk noia, e k kurja wáimo tóeks ja teggemiseks arwab. Et se nenda, sedda mitmist asjust teada, ka neist tulle, pallidestki, mis monnikord de ajal taewa al lennawad, ja sedda tallorah- was Tondiks ehk Pissohánnaks kuisub. Ná- giwad neist immet; útlewad neid kandjaid ollewad, kes úhhe ehk teise pahha innimesse tenistuses kellele wilja, rahha ja warra kof- kofannawad, mis teise hea innimesse taggand peawad wotma; peab olwist sisse ja wálja káima; ja ka seddagi ollema, et monni tedda moistab kinnipanna: ja, mis muud tühja weel temmast jansiwad.

Pissohánnad ehk tulle, pallid on immelikud ja imestamisese wáárt Jummalá lodub, asjad, mis kui nemmad kál wahhest

juhhurwad kahju teggema, ei selsepárrast weel kardetawad tondid, ei kandjad egga waimud ep olle, kes kellegi tenistuses ollesid: waid nemmad sünniwad úllewel tule káes, ja lend- wad wágga fórgel, mis sennest teada, et monnikord úht ja sedda samma tulle, palli, úhhel ja selsammal tunnil, meil, Rootsis, Preisis ja Saksa- maal náhtud. Et se nenda, siis sünnib temmast arwata, sest et tedda ni kaugele náhtud, et ta peale sadda pennikoor- mad, maast úllespidi arwata, fórgel on olnud.

Tullepallid lendwad ka páwa ajal, agga siis neid ei náhta, sest et nende walguis pái- kesse wasto ei joua. Nemmad wimaks ifka lóhkewad; ehk jo úllewel tule káes, ehk kui ma peale mahhalangewad. Kui nemmad úl- lewel lóhki lóhhewad, siis kuluksse kui kanged tükkilaskmist fórgel taewa al ollewad, ja tulles siis táf aega párrast sedda kiwra mah- ha; need on selle lóhkenuid palli killud, mis mah- ha saddawad, mis monnikord wágga suredki juh- hurwad ollema, agga iggakord tullised ma paele kukkewad.